

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200869
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5319200869.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: J. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, Z., prechodne bytom K. XXXX/XX, P. - V. R., o zaplatenie 2.740,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12Csp/20/2019-88 zo dňa 01. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 12Csp/20/2019-88 zo dňa 01. 12. 2020 žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.
2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenu súdu dňa 27. 03. 2019 (správne 26. 03. 2019, poznámka odvolacieho súdu) sa pôvodný žalobca L., a. s., domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.740,83 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvoril pôvodný žalobca a žalovaný dňa 24. 10. 2014, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 3.000,- eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 101,56 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 4.874,88 eur. Žalovaný žalobcovi uhradil len sumu 1.320,28 eur. Dňa 19. 05. 2016 žalobca úver pre neplnenie si povinností zo strany žalovaného zosplatnil. Uznesením zo dňa 22. 07. 2020 súd na základe návrhu žalobcu a jeho oznámenia o postúpení pohľadávky pripustil zmenu žalobcu.
3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že záväzok voči právnemu predchodcovi žalobcu uznal a potvrdil prevzatím návrhu a požiadal o splátkový kalendár. Žalobca vyjadrenie žalobcu považoval za uznanie nároku v zmysle § 282 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).
4. Aplikujúc ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) súd žalobu žalobcu pre premlčanie uplatneného nároku zamietol.
5. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázať, že strany sporu uzatvorili dňa 24. 10. 2014 zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou spotrebiteľskou (/§ 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka/. Na základe tejto zmluvy boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo forme spotrebiteľského úveru za vopred dohodnutých podmienok, kde sa žalovaný zaviazal hradiť pôžičku v sume 3.000,- eur v mesačných splátkach po 101,56 eur, počnúc prvou splátkou splatnou 20. 11. 2014 a končiac splátkou splatnou v októbri 2018. Splátky boli

splatné do 20. dňa v mesiaci. Úroková sadzba bola 27,5 % ročne, priemerná hodnota RPMN 18,01 %. Právny predchodca žalobcu dňom 25. 05. 2016 pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru.

6. Vychádzajúc z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, výzvy, prehľadu splátok a úhrad žalovaného súd ustálil, že splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie, je splátka splatná v mesiaci december 2015, nakoľko táto ako prvá nebola uhradená v lehote. Následne neboli uhradené ani splátky splatné v mesiacoch január až marec 2016, pričom 26. 03. 2016 bol žalovaný formálne vyzvaný žalobcom na úhradu dlžných splátok pred zosplatením. Žaloba bola podaná dňa 26. 03. 2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť od nezaplatenej splátky v mesiaci december 2015, splatnej 20. 12. 2015, keď sa pre nesplnenie tejto splátky stal zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka). Premlčacia doba plynula od 20. 12. 2015 do 20. 12. 2018. Nakoľko uplynutím premlčacej doby sa právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy dostáva do polohy „naturálneho záväzku“, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, ale nie je ho možné vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka), súd konanie s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. Súd na premlčanie prihliadol ex offa, a to aj napriek súhlasu žalovaného so splácaním, vzhľadom na to, že u žalovaného ide o slabšiu stranu sporu (spotrebiteľa) nemajúcu vedomosť o možnosti namietnuť premlčanie.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 251, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalovanému, hoci bol v spore úspešnou stranou, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej v uložení povinnosti žalovanému zaplatiť mu 2.740,83 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 31. 05. 2016 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 80,- eur mesačne, splatných k 25. dňu v mesiaci, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas a náhrady trov konania v plnom rozsahu.

9. Žalobca namietal správnosť napadnutého rozhodnutia, keď súd pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovaného a jeho návrh na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku.

10. Uviedol, že žalovaný uplatnený nárok nerozporoval, z jeho vyjadrenia v konaní a prejavenej vôli dlžnú sumu zaplatiť vyplýva, že nárok, ktorého zaplatenie je predmetom sporu, uznáva. V podaniach zo dňa 22. 06. 2020 a 20. 11. 2020 preto navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 C. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia mal súd prvej inštancie rozhodnúť, a to bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva.

11. Žalobca zároveň nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku, a to s poukazom na uznanie uplatneného nároku žalovaným.

12. Vychádzajú z ust. § 101, § 103 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20. 01. 2016, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej výzve zo dňa 26. 03. 2016, nebolo možné pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od splatnosti danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti bolo možné uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20. 04. 2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky splatnej dňa 20. 01. 2016, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu.

13. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolacie námietky žalobcu odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

15. Žalobca v odvolaní v prvom rade namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý napriek uznávaciemu prejavu žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý odôvodňoval rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C. s. p., skúmal, či uplatnený nárok nie je premlčaný.

16. V nadväznosti na uvedenú odvoláciu námietku odvolací súd konštatuje, že vyjadrenie žalovaného vo vyjadrení k žalobe zo dňa 08. 11. 2019, ktoré bolo adresované súdu, možno, vzhľadom na jeho obsah a použité výrazové prostriedky (R 25/1993), posúdiť ako procesné uznanie nárokov uplatnených žalobou v zmysle § 282 C. s. p. Odvolací súd však nie je toho názoru, že každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Rozsudok pre uznanie, ako každé iné rozhodnutie súdu, by mal byť zákonný, t. j. v súlade s hmotným právom (právnym predpisom). Aj keď uvedená požiadavka, na rozdiel od predchádzajúcej procesnej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 153a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, platnej do 30. 06. 2016 v spojení s ust. § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nie je v § 282 C. s. p., ako aktuálnej procesnej úprave, explicitne vyjadrená, vyplýva to v danom prípade zo spotrebiteľského charakteru záväzkového vzťahu medzi stranami sporu a z požiadavky ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Odvolací súd je toho názoru, že napriek uznávaciemu prejavu žalovaného a návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie, tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu, napr. v žalobe by sa uplatnil nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej neplatnosť súd skúma aj bez návrhu alebo by sa uplatňovalo premlčané právo, na ktoré súd zo zákona musí pri rozhodovaní o žalobe prihliadať v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd uvádza, že novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č. 343/2018 Z. z. zaviedla s účinnosťou od 05. 12. 2018 nemožnosť vymáhania zabezpečenia premlčaných spotrebiteľských nárokov v ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Podľa znenia dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z. z., cieľom predkladaného materiálu je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Základným cieľom tejto právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Podľa dôvodovej správy je možné využiť na zabezpečenie takéhoto, ešte nepremľčaného, záväzku všetky zabezpečovacie inštitúty upravené v § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, vrátane záložného práva (§ 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka). V súlade so zásadou rovnosti a zásadou zmluvnej slobody sa zároveň pripúšťa možnosť zmeny obsahu premlčaného práva, jeho nahradenie novým právom (novácia) alebo obnovenie jeho vymáhateľnosti napr. formou uznania dlhu, a to na základe právneho úkonu dlžníka (či už jednostranného alebo viacstranného), pričom podmienkou platnosti takéhoto právneho úkonu je vedomosť dlžníka o premlčaní práva zo spotrebiteľskej zmluvy. V prípade absencie vedomosti dlžníka o premlčaní práva zo spotrebiteľskej zmluvy je takýto právny úkon neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

18. Vychádzajú z uvedeného má odvolací súd zato, že aj keď žalovaný pred súdom uznal nároky uplatnené v žalobe, okresný súd bol v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka povinný, aj bez vznesenia námietky premlčania, zaoberať sa premlčaním práva, ktoré si žalobca v prejednávanej spore uplatňuje. V prípade spotrebiteľských sporov nie je podľa odvolacieho súdu uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by pozbavovala súd povinnosti skúmať rovnováhu práv a povinností strán sporu. Dôsledkom by bolo pozbavenie spotrebiteľa práva na súdnu ochranu a na preskúmania podmienok časti výrazne nevýhodného zmluvného vzťahu súdom len na základe pasívnej či právne neuvedomelej reakcie spotrebiteľa v súdnom konaní. Uznávací prejav spotrebiteľa je často založený na obavách z ďalšieho dôsledku svojho záväzku spôsobujúce mu finančné a iné straty. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, aby v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí neuvedomeli a z právnej neznalosti dlh pred súdom uznajú prevažne z obavy, že im nebude umožnené jeho splácanie v splátkach. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď skúmal premlčanie uplatneného nároku napriek uznávaciemu prejavu žalovaného. Keďže žalobca si uplatnil premlčané právo a v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v čase uskutočnenia uznávacieho prejavu mal vedomosť o premlčaní žalobcom uplatneného nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, neprichádza do úvahy vydanie rozsudku pre uznanie pre jeho rozpor so zákonom.

19. Žalobca v odvolaní namietal i nesprávne posúdenie premlčania uplatneného nároku súdom prvej inštancie odvíjajúce sa od nesprávneho určenia začatia plynutia premlčacej doby, keď podľa žalobcu, vychádzajúc z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, v spojení s ust. 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, a to vzhľadom na skutočnosť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti možno pristúpiť až po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti omeškanej splátky. Odvolací súd i uvedenú odvoláciu námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

20. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, s ktorým zákon spája následky spočívajúce v možnosti odvrátiť súdnu vymáhateľnosť nároku. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo v neprimeranej dobe nútené plniť si svoje povinnosti.

21. Z ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nespĺní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky. V § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

22. Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nespĺnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nespĺnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, upravuje osobitne § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, t. j. mimoriadnu splatnosť úveru môže vyhlásiť len pre splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní tri mesiace. To však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka).

23. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý na určenie počiatku premlčacej doby na daný skutkový stav aplikoval ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, vychádzajúc z dátumu omeškanej splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, keď žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil zásadný záver okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere posudzovanej zmluvy o úvere.

24. Odvolací súd v závere dodáva, že i keď žalobca v odvolaní uvádzal, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 01. 2016, ktorá skutočnosť vyplýva aj z predžalobnej upomienky zo dňa 26. 03. 2016, záver súdu, že splátkou, pre ktorú došlo k zosplateniu dlhu bola splátka splatná v decembri 2015 v odvolaní priamo nenamietal. Uvedené však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, keď i v prípade zosplatenia úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v januári 2016 je nárok uplatnený žalobcom premlčaný, keď premlčacia doba v takom prípade začala plynúť dňa 20. 01. 2016 a uplynula dňa 20. 01. 2019, pričom žaloba bola doručená súdu elektronicky až dňa 26. 03. 2019

25. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, za vecne správny, preto napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)